SUSJ 2/10

Savolaisen Osakunnan hännänkannattaja
Perustettu vuonna 1946

Kevätnumero !

Tämän Sujen sisältö:

3 Päätoimittajalta Päätoimittaja kävi Yhdysvalloissa

4 Kuraattorj Keväiset terveiset!

5 HYY-kuulumisia Osakunnat ylioppilaskunnan hallitukseen

6 Tervehdys seniorit! Menneitä ja tulevia tapahtumia

9 Savosta on lyhyin matka maailman kaikkiin ääriin Savo on keskeisellä paikalla Suomessa

10 Muistoissamme: Martti Ruutu Muistojulkaisu

13 Jutun takana: Oskari Lehden taittaja

14 Kuvaterveiset vuosijuhlista

17 Kokiksen hurjin ekskursio ikinä - hiihtoesteratsastus Hevosen vetämä hiihtäjä ja esteitä

19 SAAMMEKO ESITELLÄ: Hauskimmat savolaisvitsit ja -sutkaukset

21 Viher-hukka: Minustako kaupunkiviljelijä? Ohjeita ja neuvoja

24 Sponsoreilta Saimaan maakunta & Pohjois-Savon liitto

26 80 vuotta savolais-virolaista ystävyyttä

28 Kevättä rinnassa Kevätjuhlat Rautalammintiellä

30 Osakuntauutisia VSO muuttaa Vinnille

31 Sujen seikkailut tulevaisuudessa Osa IV "Yliopiston tehostaminen"

SUSJ. Helsingin Yliopiston Savolaisen Osakunnan tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1946. **Julkaisija:** Savolainen Osakunta, Mannerheimintie 5 A ylin krs., 00100 Helsinki. **Päätoimittaja:** Kiira Happonen, kiira.happonen@helsinki.fi, 044-2883225. **Kirjoittajat:** Marja Piira, Anni Hirsaho, Jaana Auvinen, Elina Vauhkonen, Emmi Sallinen, Pinja Sipari, Salla Kuuluvainen, Elina Kirjalainen, Kiira Happonen, ja Jari Känninen. **Kuvat ja kuvitus:** Kiira Happonen, Ville Pulkkinen, Ville-Pekka Vainio, Pinja Sipari, Marko Niemi, Enni Harjunmaa ja Oskari Wäänänen. **Kieliasun tarkistus (artikkelit):** Anni Repo. **Taitto:** Oskari Wäänänen. **Painos:** 500 kpl. **Painatus:** Helsingin Yliopistopaino 2010. Joutsenmerkitty painolaitos. Susj-lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa.

Päätoimittaja melomassa kanootilla Etelä-Dakotassa.

Hei taas ystäväiset,

Tällä kertaa kirjoitan teille Yhdysvalloista, jonne palasin viikko sitten tapaamaan vaihto-opiskeluaikaisia ystäviäni ja tuttaviani. Moni tulostani tietämätön on ollut yllättynyt nähdessään minut kampuksella – “luulin, että palasit Suomeen”, he sanovat. Mutta ei, täällä minä taas olen, vaikka kaikki eivät ymmärräkään, mikä Etelä-Dakotassa vetää puoleensa. It’s good to be back.

Täällä keskilännessä hämmästyy joka kerta sitä, miten ystävällisiä ja kohteliaita ihmiset ovat. Vastaantulijalle hymyillään iloisesti, olipa tämä sitten tuttu tai tuntematon. Autoilijat väistävät aina suojatietä lähestyvää, kaupantädit ja -sedät kysyvät kuulumisia, ovea pidetään auki perässä tulevalle, ja hymyllä höystetty “excuse me” kajahtaa ilmoille aina kun vähänkin ollaan toisen tiellä. Ystävällisyys ja hyväntuulisuus tarttuvat, ja sitä huomaa itsekin hymyilevänsä kuin hangon keksi, tervehtivänsä vastaantulijoita ja puhuvansa oikein kohteliaasti.

Moni suomalainen saattaa pitää amerikkalaista tapaa kohdata ihmisiä teennäisenä ja liioitellun ystävällisenä. Itsekin myönnän alussa ajatelleeni, että eihän noita oikeasti kiinnosta, mitä minulle kuuluu. Mutta myöhemmin olen oivaltanut, ettei sillä oikeastaan ole edes niin paljon väliä – tärkeintä on, että tulee otetuksi huomioon ja saa itsellekin paremman mielen. Tässä asiassa meillä suomalaisilla olisi minusta vielä opittavaa amerikkalaisilta. Kyllähän mekin opimme hyvät tavat kotona ja koulussa, mutta monesti ne tuntuvat unohtuvan arjen harmauden ja kiireiden keskellä. Hymyn väläyttäminen, pieni kiitoksen sana tai anteeksipyyntö ja oven avaaminen eivät todellakaan vaadi paljoa – mutta voivat pelastaa toisen ihmisen päivän.

Siis hymyillään kun tavataan! Poskilihasten harjoittamisen voi aloittaa jo nyt tutustumalla savolaisvitsien ja sutkausten parhaimmistoon tämän lehden sivulla 19.

Hyvää kesää kaikille

Kiira

P.S. Pidetään peukkuja, että tuhkapilvi sallii minun palata Suomeen!

Teksti ja kuva: Kiira Happonen

Keväinen tervehdys!

Oman osakunnan juhlissa olen vuosien varrella ehtinyt käydä monissakin. Olen myös edustanut osakuntaa entisen ainejärjestöni, Yliopiston Farmasiakunnan, vuosijuhlissa ja tutustunut muiden osakuntien juhlaperinteisiin yhteisillä sitseillä. Juhlan aiheita onneksi riittää juhlahumussa viihtyville. Helsingin ulkopuolelle uskaltauduin Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan 80-vuotisjuhliin vuonna 2005. Oli mielenkiintoista nähdä, millaista osakuntatoiminta on muualla Suomessa.

En ole aiemmin matkustanut ulkomaisten ystävyysosakuntiemme vuosijuhliin. Wermlands Nation Linköpingissä vietti maaliskuussa 25-vuotisjuhlaansa, ja lähdin kutsun houkuttelemana Ruotsiin. Matka oli kaikin puolin positiivinen kokemus. Ennen varsinaista juhlaa kiertelimme Linköpingiä turistin näkökulmasta. Usealta Tervikseltä tuttu Micke oli kehittänyt meille tietokilpailukysymyksiä, joiden vastaukset selvisivät kaupunkia katselemalla. Viikonloppu oli ohjelmaa täynnä, joten aika kului nopeasti, ehkä vähän liiankin nopeasti.

Lauantai-iltana oli viikonlopun kohokohta, juhlaillallinen. Vaikka en ymmärtänyt kaikkia sanoja juhlapuheista, oli ohjelman juonta kuitenkin helppo seurata. Pöytäkeskusteluja kävimme sekä ruotsiksi että englanniksi. Oli mielenkiintoista tutustua ruotsalaiseen osakuntakulttuuriin, jossa on paljon yhtäläistä täkäläisten tapojen kanssa. Maakuntahenkisyys ja poikkitieteellisyys ovat osakuntalaitoksen perustana länsinaapurissakin.

Pöytäseuranani olivat sekä Linköpingin että Uppsalan Wermalnds Nationin ensimmäiset kuraattorit. Uppsalan osakunta on sen verran suuri organisaatio, että kuraattori on tehtäväänsä palkattu henkilö. Linköpingissä osakunnat eivät ole yhtä vahvassa asemassa, ja ystävyysosakuntammekin kärsii jäsenten vähyydestä. Juhlan tunnelma oli kuitenkin hyvin positiivinen. Toivottavasti nuoret osakuntalaiset saivat juhlasta intoa järjestää toimintaa myös jatkossa.

Virolaisten korporaatioiden juhlissa en ole vielä käynyt, mutta tavoitteena on hankkia kokemusta siltäkin saralta seuraavan kahden vuoden aikana. Suosittelen kaikille muillekin edustamista ulkomailla. Kutsuja voi käydä tutkimassa osakunnan ilmoitustaululla, ja edustajaksi ilmoittaudutaan joko kv-sihteerille tai neuvostolle.

Marja

Teksti: Marja Piira
Kuva: Ville Pulkkinen

HYY-kuulumisia:

Terveiset ylioppilaskunnan hallituksesta

Teksti: Anni Hirsaho

Osakuntien oppositiokausi HYYssä jäi yhteen vuoteen, eli tänä vuonna myös me olemme edustettuina ylioppilaskunnan hallituksessa. Viime syksynä käydyissä hallitusneuvotteluissa minut valittiin yhdeksi osakuntien kolmesta hallitusedustajasta vastaamaan opiskelijoiden terveys-, hyvinvointi-, liikunta- ja sukukansa-asioista. Koska olen vuoden alkupuolella kohdannut paljon kyselyjä ja ihmettelyä siitä, mitä ylioppilaskunnan hallitus tekee, ajattelin kirjoittaa siitä tähän Sujen HYY-palstalle.

HYYn hallitus on työhallitus, mikä tarkoittaa yksinkertaistaen sitä, että emme vain istu kokouksissa linjaamassa vaan teemme myös töitä poliittisten linjausten toteutumiseksi. Toki päätösten tekeminen on kaikista tärkein tehtävämme, ja käytännössä viikosta kuluukin yksi kokonainen päivä hallituksen varsinaista kokousta valmistavaan aamukouluun.

Hallituksen jäsenillä on vastuullaan selkeästi määritellyt sektorit. Jokainen sitten vie eteenpäin oman sektorinsa ajankohtaisia asioita ja tekee yhteistyötä eri tahojen kanssa. Esimerkiksi itse yritän edistää opiskelijoiden hyvinvointiasioita yhteistyössä vaikkapa YTHS:n ja Yliopistoliikunnan kanssa. Vaikka hallituspaikassa on kyse luottamustoimesta, jossa ei ole määriteltyä työaikaa, ovat hommat käytännössä kokopäiväisiä – tai oikeastaan vähän ylikin. Puhummekin yleensä hallitustyöskentelystä työntekona.

Hallitustyöskentely eroaa varsin paljon edustajistossa vaikuttamisesta. Varsinkin viime vuosina HYYn taloustilanteen ollessa heikko on edustajisto käyttänyt valtaosan ajastaan sisäisistä rahoista kinasteluun. Edarissa ryhmien väliset erot ja vastakkaiset mielipiteet nousevat korostettuun rooliin. Hallituksessa sen sijaan saa enimmäkseen keskittyä juuri siihen, miksi itsekin aikanaan halusin ryhtyä ylioppilaskunta-aktiiviksi, eli vaikuttamaan opiskelijoille tärkeisiin asioihin. Tähän edunvalvontaan kuuluu muun muassa poliitikkojen ja muiden vaikuttajien tapaaminen, lausuntojen ja kannanottojen kirjoittaminen sekä opiskelijoiden äänen kuuluviin tuominen monissa eri paikoissa. Erityisen mukavaa on se, että hallitus voi puhaltaa yhteen hiileen eivätkä erilaiset poliittiset taustat aiheuta kitkaa jokapäiväisessä toiminnassa.

Tänä keväänä hallitusta on työllistänyt paljon ensi kevään eduskuntavaaleihin tähtäävä vaikuttamistyö. Keskitymme erityisesti ajamaan opiskelijoiden toimeentulon parantamista, maksutonta koulutusta ja ilmastolakia Suomeen. Näistä kolmesta teemasta tänä keväänä on puhuttanut aivan varsin paljon koulutuksen maksuttomuus, jonka puolesta järjestettiin huhtikuussa valtakunnallinen mielenosoituskin. Kiirettä on siis pitänyt, ja toivottavasti vaikutustyömme on tehonnut päättäjiin. Jos mielessäsi on asioita, joihin HYYn pitäisi vaikuttaa, kannattaa hallituksen jäseniin ottaa rohkeasti yhteyttä!

Anni

Tervehdys seniorit!

Vuosi 2010 on senioritoiminnassa lähtenyt käyntiin ilahduttavan aktiivisesti! Paljon mukavaa toimintaa on suunnitteilla myös loppukevääksi ja syksyksi, joten jos et vielä ole liittynyt senioreiden sähköpostilistalle, suosittelen sitä lämpimästi. Liittymällä listalle saat tiedon kaikista ajankohtaisista tapahtumista.

Sähköpostilistalle liitytään lähettämällä viesti osoitteeseen majordomo@helsinki.fi. Jätä otsikko tyhjäksi ja kirjoita viestikentän ensimmäiselle riville subscribe savo-seniorit. Tämän jälkeen saat ajankohtaista tietoa senioritoiminnasta sähköpostiosoitteeseen, josta viestin lähetit. Osoitteenmuutokset voitte lähettää minulle seniorisihteerille osoitteeseen jaana.auvinen(at)helsinki.fi. Alla vielä lisätietoja seniorisitseistä ja Uppsalan retkestä sekä professori Martti Ruudun muistojulkaisusta.

Aurinkoista kevättä toivottaen
seniorisihteeri Jaana Auvinen

Sennusitsit eli seniorien ja juniorien yhteiset pöytäjuhlat järjestettiin jo kolmatta kertaa lauantaina 24.4. Vinnillä.

Seniorit järjestävät 21.–24.8. retken Uppsalaan, Värmlands Nationiin, jossa vietetään runoilija Gustaf Frödingin syntymän 150-vuotisjuhlaa 22.8. Matka tehdään laivalla ja omalla bussilla, ja luvassa on myös retkeilyä Uppsalan ympäristössä. Ilmoittautumiset osoitetaan Mirja Saarelle (mirja.saari(at)helsinki.fi, 040 573 3848) mahdollisimman pian.

Professori Martti Ruudun (1910–2005) muistokirja ”Pitkän miehen rikas elämä” julkaistiin maaliskuussa. Se on FT Jouko Kokkonen toimittama ja kertoo Ruudun elämänvaiheista 14:n eri kirjoittajan silmin. Teoksen kirjoittajakuntaan kuuluvat mm. akateemikko Päiviö Tommila ja professori Matti Klinge. Kirjaan sisältyy myös Martti Ruudun itsensä kirjoittamia tai hänen luentoihinsa perustuvia tekstejä. Ruutu oli SavOn kunniajäsen. Hän toimi 1940-luvun lopussa SavOn kuraattorina, ja osakunnan kuoroa hän johti lähes 30 vuotta. Kirja, joka on julkaistu Savotar-sarjassa, on laajuudeltaan 128 sivua ja sisältää 50 mustavalkokuvaa. Sen myyntihinta on Savolaiset Seniorit r.y:n kautta 22 euroa. Postitse toimitettaessa hintaan lisätään toimituskuluja 6 euroa. Kirjatilauksia ottaa vastaan Mirja Saari, p. 040 573 3848. Martti Ruudusta on juttu myös tässä lehdessä sivulla 11.

Piirros: Enni Harjunmaa

MÄNTYHARJU

Tuo luonnonkaunis Savon rajapitäjä, jossa sijaitsee kolmen heimon eli hämäläisten, savolaisten ja karjalaisten rajapyykki. Kunta on ollut vuosisatojen saatossa varsin hajanainen: alkujaan se on kuulunut kolmeen eri linnalääniin ja välillä jopa eri valtakuntiinkin, sillä Ruotsin ja Venäjän raja halkaisi sen kahtia vuonna 1743. Yhtenäiseksi pitäjä muodostui vasta kun se liitettiin Kymenkartanon lääniin 1812. Mikkelin läänin osa siitä tuli 1822.

Mäntyharjun seurakunta on perustettu vuonna 1595, joskin kirkko siellä on ollut jo aiemmin. Nykyinen puukirkko on Suomen toiseksi suurin puukirkko 1700 istumapaikallaan, joka on tosin vain vajaa kolmasosa alkuperäisestä suunnitelmasta. Muutakin suurta puista kunnasta löytyy eli Vihantasalmen silta, joka lienee maailman pisin puurakenteinen valtatiekäytössä oleva silta.

Mäntyharjussa on asukkaita reilu 6600, kesäisin sitäkin enemmän. Mäntyharju on yksi Suomen suosituimmista mökkeilykunnista yli 4400 kesämökillään, joita on kuitenkin alle kolme rantakilometriä kohti. Mäntyharju onkin oiva paikka Loma-asuntomessuille 2011.

Kunnan vaakunaa ei liene vaikea tunnistaa – vain pari Savon kunnista sen näin selvästi kertoo: on harju ja sillä mänty taikka kaksi. Virallinen vaakunakuvaus Ahti Hammarin suunnittelemasta vaakunasta kuuluu: Mustassa kentässä kaksi kaarityviöstä kasvavaa mäntyä; kaikki kultaa. Vaakuna vahvistettiin käyttöön 20.2.1953.

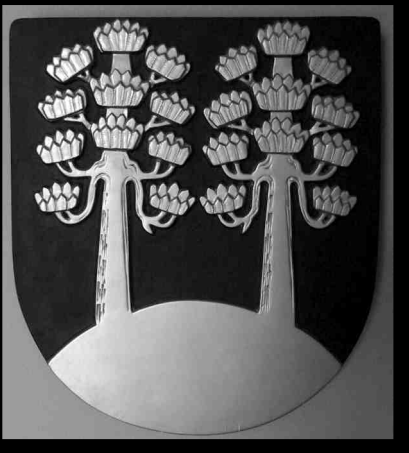

Huomautus:

Viime lehdessä (SUSJ 1/2010) oli virhe. Asuntola-asioita -palstalla ollut kuva oli Enni Harjunmaan piirtämä, ei Iina Remosen, kuten virheellisesti väitimme. Pahoittelut.

NILSIÄ

Pohjoissavolainen maalaiskaupunki, joka on tunnettu mm. Tahkon laskettelukeskuksesta, Tahkovuoren korotusaikeista, Paavo Ruotsalaisen Aholansaaresta ja 80-luvun öljysheikistä Tauno Kuosmasesta. Myös Louhos-Areena on syytä muistaa, sillä sieltä Taikahuilua seuraten on haettu mallia savolaiseen oopperan tekoon – Helsinkiin.

Nilsiän kunta on perustettu vuonna 1869, ja kaupungiksi se julistautui 1.3.1998. Naapuri Juankoski ennätti tekemään saman päivää aiemmin. Asukasluvultaan Nilsiä on saamaa luokkaa Mäntyharjun kanssa (noin 6500 asukasta), mutta mökkeilyn sijaan matkailuosuutta puolustaa Tahko. Nilsiä tunnetaan myös Pohjois-Savon suurimpana maaseutumatkailukuntana, jossa on majoituskapasiteettia puolitoista kertaa asukasluvun verran.

Nilsiä on tunnettu myös käräjäpitäjänä, ja siellä toimii edelleen Pohjois-Savon käräjäoikeuden sivukanslia.

Nilsiän vaakunassa on mustassa kentässä kultainen havuristi. Totta vai tarua: ”Havun kerrotaan kuvaavaan seuraavaa: puusta, sen kaarnan ja varsinaisen puuosan välistä ’nilsittiin nilsiä’, nilakerrosta, josta saatiin pettuleipään leipäjauhojen täydennystä.” Vaakunan suunnittelija on Olof Eriksson, ja se vahvistettiin käyttöön 29.12.1953.

Teksti: Jari Känninen

SAVOSTA ON LYHYIN MATKA MAAILMAN KAIKKIIN ÄÄRIIN

Teksti: Elina Vauhkonen Kuvitus: Oskari Wäänänen

Osakunnan 105. vuosijuhlan puhuja, professori ja historiantutkija Martti Häikiö tarkasteli etäisyyksien merkitystä savolaisuudelle vuosijuhlapuheessaan Hotel Arthurissa. Savo on mualiman napa. Juvalla paljon aikaansa viettävä Häikiö perusteli väitettä mm. vertailemalla julkisten kulkuyhteyksien nopeuksia Helsingissä ja Juvalla.

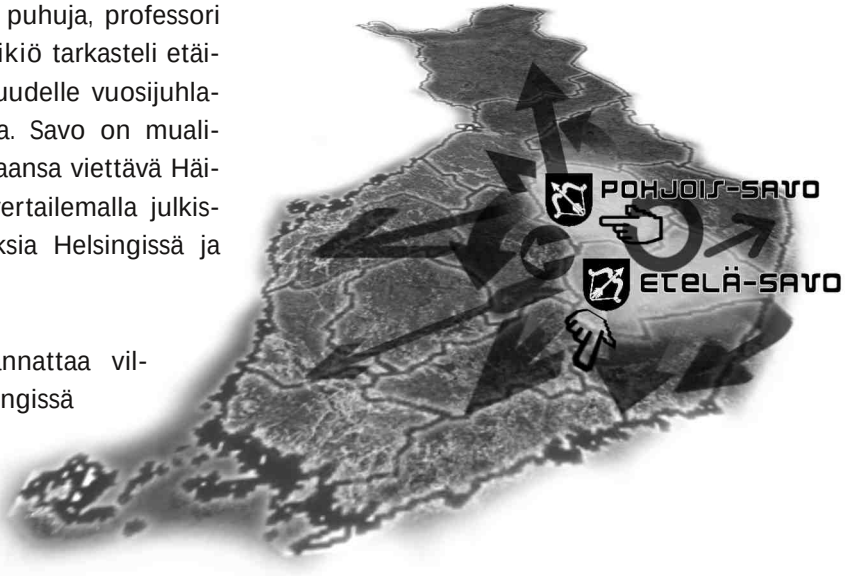

Matkakilometrien sijaan kannattaa vilkaista matka-aikaa. Helsingissä kaikki on ah, niin lähellä, mutta sittenkin niin kaukana. Savossa sen sijaan kaikki on lähellä. Martti Häikiö arvioi etäisyyksiä seuraavasti:

– Tänä päivänä Juvalta Mikkeliin pääsee 40 minuutissa eli samassa ajassa kuin Tehtaankadulta Barona-areenalle Espooseen katsomaan Bluesin ja KalPan ottelua. Juvalta pääsee linja-autolla Varkauteen samassa ajassa eli noin 40 minuutissa kuin Tehtaankadulta Jokerien kotihalliin Hartwall-areenalle, joka on Pasilassa Helsingin keskellä.

Edelleen Häikiö laskeskeli, että hiihtämään Paloheinään pääsee 57 minuutissa, mutta Juvalla samaan toimitukseen menee asuinpaikasta riippuen yhdestä viiteen minuuttia.

Etäisyys on kadonnut digiajan myötä

Ennen yhteydenpito oli vaikeaa ja savolainen väestö pitkään uutuuksien ulottumattomissa. Viimeistään rautatien rakentaminen toi ratkaisevan muutoksen Suomen väestön jakautumiseen rannikko- ja sisämaansuomalaisiin. Häikiö totesi, että tänä päivänä etäisyys on täydellisesti menettänyt merkityksensä.

– Digitaalisuus on kadottanut senkin vähän etäisyyden, joka radion, television ja etenkin puhelimen ja lentokoneiden keksimisen jälkeen vielä oli jäljellä. Savo on maailman napa. Savosta on lyhyin matka maailman kaikkiin ääriin.

Lukekaa Savon historiaa

Historiantutkija Häikiö patisti vuosijuhlayleisöä hankkimaan ja lukemaan Savon historiaa, jonka komea kuusiosainen sarja kertoo savolaisten tarinan aikojen alkuhämärästä tähän päivään.

– On vaikeaa, ellei mahdotonta ajatella savolaisuutta ilman historiallista tietoisuutta, tietoa ja

tuntoa omista juurista, oman syntymä- ja kasvupaikkakunnan ja oman maakunnan juurista ja vaiheista.

Vuonna 1968 poliittisen historian opinnot Helsingin yliopistossa aloittanut Häikiö ei liittynyt aikoinaan osakuntaan, sillä se ei ollut pakollista. Häikiön mukaan tuon ajan aate oli ”irti pakkojäsenyydestä”.

– Vasta Savolaisen Osakunnan historian luettuani oivalsin, mitä kaikkea menetin, kun en vapaudenkaipuussani osakuntaan liittynyt.

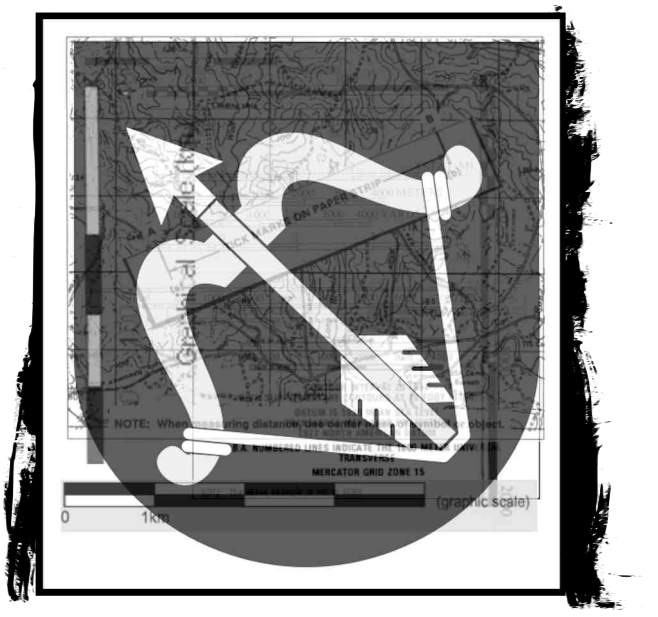

Jouko Kokkonen on Martti Ruudun muistojulkaisun (ks. viereinen sivu) toimittaja:

File: Jouko Kokkonen

* Syntynyt 1964 Kiuruvedellä.

* opiskellut poliittista historiaa Helsingin yliopistossa, valmistunut myöhemmin myös filosofian tohtoriksi Jyväskylästä. Väitöskirja "Kansakunta kilpasilla – urheilu nationalismin kanavana ja lähteenä Suomessa 1900-1952".

* liittyi osakuntaan 1993 ja toimi osakuntauransa aikana isäntänä, neuvoksena, Susi-lehden toimitussihteerinä ja lopuksi kuraattorina vuosina 1992-1993.

* ollut aktiivinen Viron-suhteissa ja mukana uudelleenkäynnistämässä osakunnan ja virolaiskorporaatioiden yhteistyötä. Yksi Korp! Indlan kavaljeerin arvonimen ansainneista ja Korp! Fraternitas Estican jäsen.

* osakunnan historiateoksen, Tuuhea oksa Savolaisuuden puussa (2004), kirjoittaja ja Martti Ruudun muistojulkaisun (2010) toimittaja. Lisäksi kirjoittanut talakkunahistoriikin yhdessä Pekka Suutarin kanssa ja ollut yhtenä tekijänä Savottarissa.

* Julkaissut lukuisia muita kirjoja muun muassa urheiluhistoriaan liittyen.

Muistoissamme: Martti Ruutu

Teksti: Kiira Happonen

Maaliskuussa julkaistiin SOLlin pitkäaikaisen kuoronjohtajan, osakunnan kunniajäsenen ja entisen kuraattorin Martti Ruudun (1910–2005) muistojulkaisu. Susj tapasi julkaisun toimittaneen Jouko Kokkosen ja perehtyi Martti Ruudun elämänvaiheisiin ja osakuntauraan.

Martti Ruutu syntyi 1910 Helsingissä. Hän kävi koulut Helsingissä, mutta vietti lapsuuden kesät Mäntyharjun Kesärannassa. Ruutu kirjoitti ylioppilaaksi 1928 ja siirtyi Helsingin yliopistoon opiskelemaan historiaa. Samana vuonna hän liittyi isän perintönä Savolaiseen Osakuntaan, olihan hän juuriltaan savolainen. Tästä alkoi Ruudun kokonaisen ihmisiän mittainen osakuntaura.

Jo ensimmäisinä osakuntavuosinaan (1929–1931) Ruutu kuului osakuntaneuvostoon. 30-luvulla häntä ei kuitenkaan valittu osakunnan keskeisiin luottamustehtäviin, koska hän ei kuulunut Akateemiseen Karjala-Seuraan tai osallistunut aktiivisesti yliopiston suomalaistamiskampanjaan. Ylioppilaskunnan Laulajissa ykkösbassoa laulanut Ruutu aloitti sen sijaan uudelleen henkiin herätetyn Savolaisen Osakunnan Laulajien (SOL) johtajana ja toimi virassa yhteensä 28 vuotta 1960-luvun alkuun saakka.

Sotien jälkeen osakunnassa tarvittiin niin sanottua keskitien kulkijaa, ja Ruutu valittiin kuraattoriksi vuosiksi 1946–1948. Kuraattorina Ruutu pyrki ”suuntaamaan osakuntatoimintaa kostean juhlinnan vuoristoradalta vakaammille raiteille”. Keinovalikoimaan kuului niin kurinpitoa kuin kannustimiakin. Tärkein keino oli osakuntatoiminnan kehittäminen – Ruudun kuraattorikaudella aloitettiin ohjelmallisten teeiltojen järjestäminen.

Martti Ruutu vaikutti osakuntatoimintaan myös muuten kuin virkojensa kautta. Lähes kaksimetrisenä urheilullisena miehenä ”Pitkä-Martti” oli osakunnalle tärkeä vahvistus akateemisissa urheilukilpailuissa. Laulukirjaan saatiin lisää virolaisia lauluja Ruudun vaikutuksesta – hän mm. kirjoitti korvakuulolta muistiin virolaisten esittämän ylioppilaslaulun (Pea õitsvad lilled) ja sovitti sen kuorolle. Vuonna 1939 Martti Ruutu väitteli tohtoriksi aiheenaan Savo-Karjalaisen osakunnan historia 1800-luvun jälkipuoliskolla. Osakunta käytti häntä usein asiantuntijana historiaan liittyvissä asioissa. Ruutu kutsuttiin osakunnan kunniajäseneksi vuonna 1962.

Osakunnassa Martti Ruutua viehätti erityisesti Savon maakunnan eri puolilta kotoisin olevien jäsenten vaihteleva puhenuotti ja sanasto. Lieneekö viehätys säilynyt loppuun asti, sillä Ruutu kävi osakunnassa vielä 2000-luvullakin ollessaan yli 90-vuotias.

Martti Ruutu ehti olla elämänsä aikana mukana monessa muussakin kuin osakuntatoiminnassa. Hän ehti toimia mm. Kallion yhteiskoulun ja opettajakorkeakoulun rehtorina ja myöhemmin Helsingin yliopiston opettajankoululaitoksen esimiehenä vaikuttaen näin suomalaiseen opettajankoulutukseen vuosien ajan. Ruutu vaikutti myös keskeisesti kesälukiojärjestelmän ja ensimmäisten taidelukioiden perusta-

miseen. Martti Ruudun ansiosta Savonlinnaan saatiin taidelukio 1967 ja Kuopioon musiikkilukio 1968.

Lähteet: Jouko Kokkosen artikkeli Ihmisikä osakunnassa ja Päiviö Tommilan artikkeli Opettaja, laulumies ja tutkija kirjassa Pitkän miehen rikas elämä – Martti Ruutu 1910–2005 (2010).

Martti Ruudun muistojulkaisun toimittaja Jouko Kokkonen, mistä idea kirjaan syntyi?

– Pian Ruudun kuoleman jälkeen tuli ajatus, että tämä tärkeä osakunta- ja seniorivaikuttaja ansaitsisi muistojulkaisun. Kirjan puuhamiehiä olivat muun muassa Antero Nederström (edesmennyt kunniajäsen) ja inspehtorit Mirja Saari ja Mauno Kosonen. Myös 1940–60-lukujen SOLlilaiset olivat idean takana. Alkuperäiseen toimituskuntaan kuuluimme minä, Pertti Piispanen ja Antero Nederström. Piispanen joutui luopumaan toimitustyöstä terveydellisistä syistä. Antero sairastui vakavasti syksyllä 2007 ja menehtyi seuraavana kesänä, jolloin toimitusvastuu ja työn loppuunvieminen jäivät lopulta minulle.

Millaista käytännön toimitustyö oli?

– Tiesin, että Martti oli elämänsä aikana monessa mukana, mutta silti tuli yllätyksenä, miten monessa hän todella oli mukana. Toimittamisessa haastavinta oli saada palapeli koottua ilman suuria päällekkäisyyksiä. Kirjahan on koottu eri henkilöiden kirjoittamista artikkeleista, ja mukana on myös Ruudun omia tekstejä sekä minun tekstejäni. Sain Mirja Saarelta ja Ruudun tyttäreltä Marjatta Möttölältä tärkeää apua kirjan viimeistelyssä.

– Minulla oli myös henkilökohtainen kiinnostus Martti Ruutua kohtaan, sillä olin haastatellut häntä aiemmin osakunnan historiateosta varten. Hän myös kävi osakunnassa paljon ollessani kuraattorina 1990-luvun alussa. Meitä yhdistää se, että olemme molemmat historiantutkijoita. Martin ajatuksissa viehättää se, että hänelle oli tärkeää löytää historiasta suuria kokonaisuuksia, mutta toisaalta hän halusi myös esimerkkejä kansan tasolta. Sanoisin, että Martti oli melko nykyaikainen historiantutkija.

– Kirjasta ei haluttu pelkkää kehukirjaa, jossa ei olisi yhtään poikkipuolista sanaa. Näin saatiin aikaan uskottavampi henkilökuva.

Savolaisen Osakunnan historiaan Ruutu on vaikuttanut enemmän kuin kukaan muu yksittäinen henkilö. (...) Martti Ruudun voi täydellä syyllä sanoa eläneen täysipainoisen elämän, jonka perintö ulottuu monina säikeinä tämän päivän Suomeen. [Jouko Kokkosen loppumietteet Martti Ruudun muistojulkaisussa]

Pitkän miehen rikas elämä – Martti Ruutu 1910–2005 (toim. Jouko Kokkonen) kertoo professori Martti Ruudun elämästä opettaja- ja tutkijakollegoiden, osakunta- ja kuorotoverien ja perheenjäsenten silmin. Kirjan ovat julkaisseet Savolainen Osakunta ja Savolaiset Seniorit r.y. Kirjan hinta on 22 euroa, johon lisätään mahdolliset postituskulut, 6 euroa. Kirjatilauksia ottaa vastaan Mirja Saari, p. 040 573 3848.

Sarjassa esitellään yksi kulloisenkin Susj-lehden tekemiseen osallistunut osakuntalainen. Susj-tiimiin kuuluu päätoimittajan lisäksi liuta virkansa puolesta sekä omasta halustaan lehteen kirjoittavia ihmisiä, kuvittajia, oikolukija ja taittaja. Ilman heitä kaikkia Susj ei olisi Susj – siksi onkin paikallaan antaa näkyvyyttä niille, jotka ovat juttujen takana.

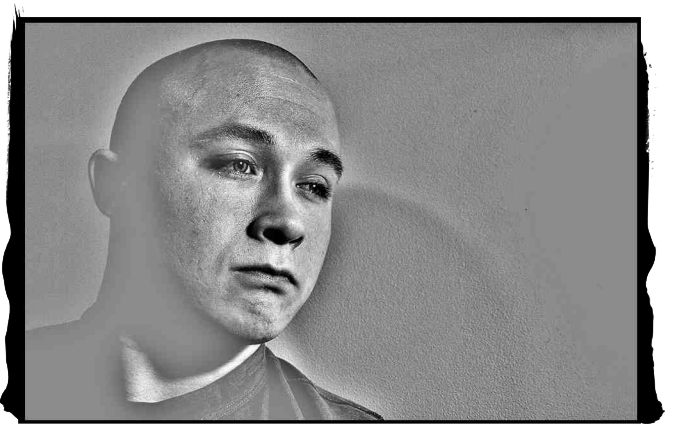

Tämänkertainen haastateltava on lehden taittaja Oskari Wäänänen. Oskari taittoi myös viime lehden ja on tehnyt Suteen kuvitusta sekä Susj seikkailee tulevaisuuessa -sarjakuvan. Oskarin kädenjälki näkyy siis vahvasti lehden visuaalisessa ilmeessä.

Hei Oskari! Mistä olet kotoisin ja mikä sai sinut liittymään osakuntaan?
Olen kotoisin Kajaanista, mutta synnyin Kuopiossa ja perheen kesämökki on Nilsiässä päin, eli hyvinkin Savossa. Lisäksi äitini, tätini ja näiden isä, eli ukkini olivat Savolaisen Osakunnan jäseniä, joten tavallaan pidän perinnettä yllä.

Mitä opiskelet?
Opiskelen virallisesti fysiikkaa, mutta käytännössä käyn sekalaisesti kursseja keskustakampuksella – lähinnä alue- ja kulttuurintutkimusta ja sosiaali- ja kulttuuriantropologiaa.
Olen siis vaihtamassa pääainetta humanistiseen.

Mihin kaikkeen olet osakunnalla osallistunut?
Enpä juuri Sujen kuvituksen ja taiton lisäksi muuhun. Töiltä ja opiskeluilta en ole juuri ehtinyt.

Mikä on mukavinta Sujen taittamisessa? Entä haastavinta? Onko sinulla aiempaa taittokokemusta?
Mukavinta on itse prosessin oppiminen ja tietysti lopulta aikaansaatu tulos. Haastavinta on saada teksti edes suunnilleen noudattelemaan sivurajoja, eli artikkelit sopimaan tiettyyn tilaan siten, että sivu vielä sen jälkeen näyttää luettavalta. Siis oikeastaan taiton ydinasia. Aikaisempaa taittokokemusta ei juuri ole ja otinkin tehtävän vastaan oppiakseni taittamista.

Mikä on paras osakuntamuistosi?
Olen valitettavan vähän ollut osakunnan tapahtumissa, mutta päällimmäisenä mieleen tulevat ensimmäisen vuoden fuksisitsit.

Kiitos!

Teksti: Kiira Happonen
Kuva: Oskari Wäänänen

KUVATERVEISET SAV°LAISEN OSAKUNNAN 105. VU°SIJUHLASTA

Viime vuoden päätoimittaja Iina Remonen odotteli juhlan alkua.

Hiljattain naimisiin mennyt taloudenhoitaja Suvi Jentze-Korpi asettui kuvaan miehensä Juhan kanssa.

Hymy irtosi myös ex-kuraattori Anu Korhoselta, joka oli pukeutunut näyttavään violettiin.

Ylhäällä: Sollilaistytöt Annamari Oittinen ja Laura Korhonen hehkuivat linnanneitomaisissa asuissa.

Alhaalla: Kunniajäseneksi kutsuttu entinen inspehtori Mirja Saari ja osakunnan nykyinen inspehtori Martti Nissinen asettuivat yhteiskuvaan.

Kuvat: Kiira Happonen ja Marko Niemi

Kyllä kelpasi vuosijuhlamestari Otto Virtasen hymyillä, kun takana oli onnistunut juhla ja rinnalla daami Emmi. :)

Risteilyisännät Käni ja Äälö viihdyttivät silliskansaa.

Kokiksen hurjin ekskursio ikinä – hiihtoesteratsastus!

Kokeile kaikkea kerran -kerhon eli KoKaKeKen ekskursio hiihtoesteratsastamaan sai yhdeksän hurjapäistä osakuntalaista matkustamaan bussilla Espoon Nuuksioon Stall Eqvukselle. Ekskursion ideoinut Sari Suhonen sai ennen reissua huolestuneita sähköposteja toiminnan turvallisuudesta, sillä meilin mukana tulleet videolinkit saivat lajin vaikuttamaan kieltämättä aika villiltä. Niinpä kuitenkin kolme osakuntalaista uskaltautui suksille, kolme ratsun selkään ja kolme toimi kannustusjoukkoina sekä kuvamateriaalin kerääjinä.

Hiihtoesteratsastuksessa hevonen vetää perässään ratsastajaa samaan tapaan kuin vesihiihdossa vene vesihiihtäjää. Hiihtäjällä on jalassaan laskettelusukset sekä halutessaan kypärä ja laskettelulasit. Lasit ja kypärä suojaavat etenkin jääkimpaleilta, joita hevosen kavioista voi lentää. Hiihtoesteratsastusradalla on tehtäviä sekä ratsukolle että hiihtäjälle. Hevoselle esteinä toimivat erilaiset hypyt ja pujottelut. Hiihtäjälle on tarjolla esimerkiksi hyppyreitä ja pujottelua.

Ratsastajien laittaessa hevosiaan valmiiksi tallin omistaja Cajus Aminoff esitteli hiihtäjille rataa ja antoi vinkkejä. Ratsastajat saivat myös

omat ohjeensa. Radalla ratsukot lämmittelivät hevosiaan muutaman kierroksen ajan, ja allekirjoittanut itse onnistuikin tekemään heti aluksi muutaman komean ilmalennon hevosensa selästä. Onneksi vauhtiin kuitenkin päästiin.

Ratsastajan näkökulmasta laji oli varsin vauhdikas ja vaatii taitoa ratsastaa hevosta juuri oikeaa vauhtia eri esteille, jotta hiihtäjäkin pysyy kyydissä. Tietenkin on välillä hyvä myös vilkaista, että hiihtäjä ylipäätään on kyydissä...

Hiihtäjien mukaan hiihtäminen oli yllättävän rankkaa. Etenkin köyden pitäminen tasaisen kireänä oli haastavaa. Kovemmassa vauhdissa hiihtäminen oikeastaan helpottui, koska nykäyksiä köyteen tuli vähemmän. Ainakin yksi osakuntalainen jäi kaipaamaan jopa haastavampia tehtäviä hiihtäjälle, joten joukossamme taitaa olla luonnonlahjakkuuksia.

Todellisille hurjapäille löytyy myös hiihtoesteratsastuskilpailuja, joissa kaksi hevosta menee vierekkäisillä radoilla rinnakkain. Niin pitkälle osakuntalaiset eivät vielä päässeet, mutta varsin tyytyväinen joukko tallilta lähti, ilman traumoja. Kaiken kaikkiaan kokemus oli sekä hiihtäjille että ratsastajille varsin viihdyttävä, ja itse ainakin kokeilisin mielelläni myös hiihtämistä.

Teksti: Emmi Sallinen

Kuvat: Ville-Pekka Vainio

SAAMMEKO ESITELLÄ:
Hauskimmat savolaisvitsit ja -sutkaukset

Sujen toimitus pyysi osakuntalaisilta ja senioreilta Savoon, savolaisiin ja savolaisuuteen liittyviä vitsejä ja sutkauksia. Pian sähköpostilaatikko täyttyikin toinen toistaan hauskemmista jutuista. Ilmeisesti huumorintaju vain lisääntyy iän myötä, sillä erityisesti sennut osallistuivat innolla vitsikilpaan.

Kiitos seuraaville vitsin ja/tai sutkauksen lähettäneille: Anne Hytönen, Osmo Aulamo, Risto Koskinen, Erkki Toivanen, Perttu Halonen, Keijo Karjalainen, Matti Hoviniemi, Juha Karvonen ja Leena Turunen.

Vitsit:

Joka pierua piättää, siinä on muutakin vilipillistä!

Keskustelu hesalaisen ja savolaisen välillä:
– Ootko sattumalta savolainen?
– En ou, SATTUMALTA!

Opettaja kysyi savolaispojalta: Montako tavua on sanassa kolme?

Pojan vastaus: Kolome.

Mikä on savolaisten esileikki?
”Kiänny!!”

Savolainen elläinriäkkäys:
Kuopion torilla tungetaan kahden kilon kalakukkoa kilon pussiin.

Äiti laittoi savolaisen pikkupojan muinoin kauppaan hakemaan kahvia nimeltään Presidentin sekoitus. Poika unohti matkalla kahvilaadun täsmällisen nimen. Myyjän tiedustellessa hän muisteli: ”Jottai se oli Kekkosen sotkemmoo.”

Kuopioon muutti aikoinaan virkaan jostain Länsi-Suomesta Sulamaa-niminen henkilö. Isäntä soitti maakunnasta, ja Sulamaan vastattua puhelimeen ”Sulamaa” virkkoi isäntä kaikessa rauhassa: ”Tiälläpä on rouvassa.”

Jatkosodan loppumetreillä Suomen armeijan pääesikunta luonnosteli viimeiset puolustuslinjat. Suunnitelmissa oli järjestää kolme perättäistä rintamalinjaa. Ensimmäiseen laitettaisiin pohjalaisia, sillä he olivat kovia taistelemaan eivätkä vähästä hätkähtäneet. Toiseen linjaan laitettaisiin karjalaisia: hekin taistelisivat kovasti, sillä heillä oli oma koti puolustettavanaan. Viimeinen linja muodostettaisiin savolaisista. He neuvottelisivat rauhasta.

Uuden-Seelannin savolaisten alkuperäisasukkaiden suosikkilastenkirjailija on Maori Kunnas. Sitaatti vitsin lähettäjältä Keijo Karjalaiselta: ”Mainittu vitsi löytyy kirjastani Puujalalla koreasti (Ajatus Kirjat 2008). Puujalkavitsit ovat narsistisin huumorin laji, ja siksi ehdotan omaa vitsiäni.”

Täpötäydessä Kuopioon menevässä kalakukkojunassa helsinkiläismatkustaja kysyi konnarilta:
– Onko junan takapäässä tilaa?
– Kyllä siellä tilloo on, muttei siellä ou vaanuja, vastasi konnari.

Hämäläinen ja savolainen istuivat junassa vastakkain. Molemmat lukivat omia sanomalehtiään, ja hämäläinen heitti vitsinä savolaiselle:
– Tässä lehessä lukee, että Savossa kalakukko lensi eilen ikkunasta pellolle.
– No, tässäpä minun lehessänj lukkoo, että Haaholla on yks hämäläinen hirttäätynnä pitkään piimään, vastasi savolainen.

Kesävieras tiedusteli Savossa isännältä:
– Ylettääkö tuossa uimarannassa jalat pohjaan?
– Kyllä jalat yltää pohjaan, mutta piä ei jiä pinnalle, sanoi isäntä.

Teologian tohtori piti Rantasalmen kirkossa jumalanpalvelusta. Koska tittelinä oli tohtori, eräs vanhaemäntä luuli häntä lääkäriksi ja meni kirkon jälkeen sakastiin valittelemaan vaivojaan.
– En minä ruumiinlääkäri ole, sanoi teologian tohtori.
– Enkä minäkää ou vielä mikkää ruumis, vastasi emäntä.

Kuopion satamassa joku oli tippunut veteen. Paikalle käveli Räpylä-Niiranen ja seurasi rauhallisesti, mitä tapahtuu.
– Auttakaa, minä en osaa uida, huusi veteen joutunut.
– En minäkää ossoo, mutta en minä siitä koko kaapunnille huutele, sanoi Niiranen.

Savolaispoika meni äidin asialle kukkakauppaan ja kysyi myyjältä, että oisko teillä sitä kannoo. (Siis kanna-niminen kukka.)
– Eihän tämä mikään lihakauppa ole, myyjä tokaisi!
– No minä tarkotannii sitä kukkoo, poika täsmensi!

Seuraavan hauskan tapauksen oli omakohtaisesti kokenut tarinan lähettäjä Leena Turunen: Olin menossa Kuopioon pitämään erään kaupparyhmittymän järjestämää liha-alan ruokakurssia ja lähettänyt etukäteen tarvikeluettelon järjestäjille. Eräs heistä oli sitten minua asemalla vastassa. Kun tervehdykset oli vaihdettu, hän kommentoi lähettämääni ostoslistaa:
– Melekein kaekki suatiin, mutta mistään ei löytynnä sitä leppeevee munnoo! (Listassa luki munakoisoo!)

Pieni onkimies Vehmersalmen sillan kupeessa. Käveleepä paikalle lomaileva helsinkiläismies:
– No syöpikö se kala?
Johon poika: – Ka, millees tuo muute eläis!

Teksti: Kiira Happonen
Kuvitus: Oskari Wäänänen

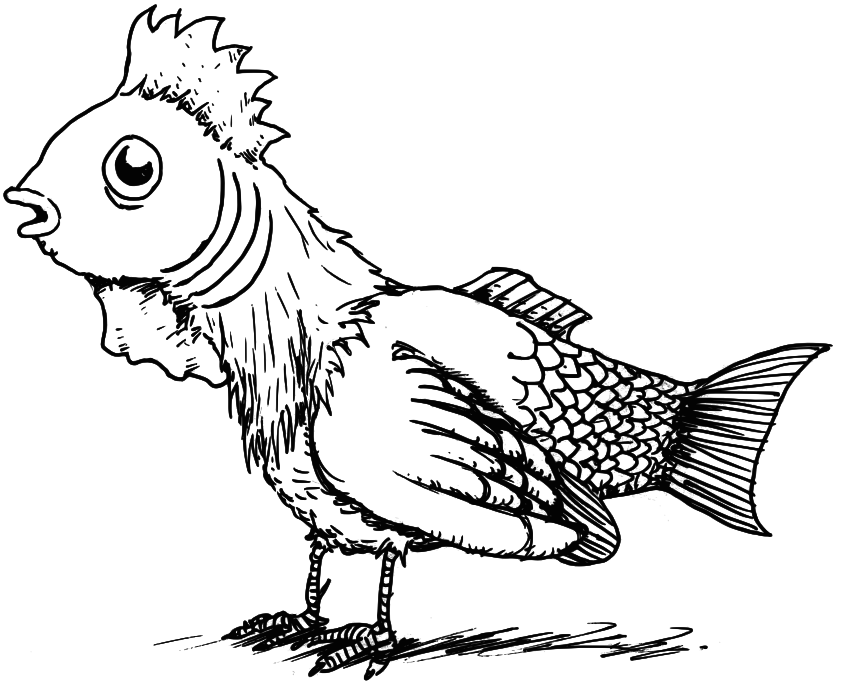

MINUSTAKO KAUPUNKIVILJELIJÄ?

Teksti ja kuvat: Pinja Sipari Viljelyvinkit: Salla Kuuluvainen Kuvitus: Oskari Wäänänen

Viljelyvinkit:

Tiedätkö, miten porkkana kasvaa? Tiedätkö, että se kasvaa hyvin myös kaupungissa? Tällä kertaa Viher-Hukka keskittyy kaupunkiviljelyyn. Se on ruoan kasvattamista kaupungissa. Kirjoittaja viljeli viime kesänä parvekkeella ja joutomaalla Pasilassa. Tämän jutun luettuasi tiedät, miksi ja miten sinunkin kannattaisi ryhtyä viljelijäksi.

Kaupunkiviljely on kivaa. Ulkona touhuilu saa hyvälle tuulelle varsinkin kun sitä tekee porukalla. Riemu on sadonkorjuun aikaan sanoinkuvaamaton, kun viljelykseltään pääsee noukkimaan maailman parhaita herkkuja. Kaupunkiviljely on myös...

...helppoa. Kasvien kasvattaminen ei ole rakettitiedettä, vaan siihen tarvitaan vain kuusi tuntia auringonpaistetta päivittäin, vettä ja hellä hoitaja. Monet hyötykasvit ovat helppohoitoisempia kuin huonekasvit. Vapun jälkeen on oiva aika alkaa suunnitella kesän touhuja, lisää vinkkejä tämän jutun lopussa.

...halpaa. Multa ja siemenet ovat edullinen hankinta, ja ruokaa voi kasvattaa vaikka minkälaisissa kierrätyspurnukoissa. Bonuksena tuore ja syötävän hyvä sato.

...ekologista. Luomuna kasvatettu kasvisruoka on ympäristöystävällistä ja todellista lähiruokaa, kun se kasvaa oman pihapiirin liepeillä tai pyörämatkan päässä.

...terveellistä. Ulkoilu ja tuoreet kasvikset tekevät hyvää keholle, mutta lisäksi tutkimukset osoittavat, että viljely kohentaa myös mielenterveyttä. Kasvien kanssa puuhastelu vähentää stressiä, parantaa itsetuntoa ja tekee onnellisemmaksi.

...elinympäristöäsi viihtyistävää. Kukat ja puut kaunistavat maisemaa, mutta myös hyötykasvit ovat kauniita. Oman hauskan lisänsä hommaan tuo se, kun tietää itse olleensa mukana maiseman luomisessa.

...vähän tilaa vievää. Hyötykasvien viljely onnistuu monenlaisissa astioissa pienestä kukkaruukusta ämpäriin ja isoon laariin, jopa ikkunalaudalla.

...tosi yleistä. Sinun lisäksesi 800 miljoonaa muutakin ihmistä kasvattaa ruokaa kaupungissa. Ei kun hommiin siis.

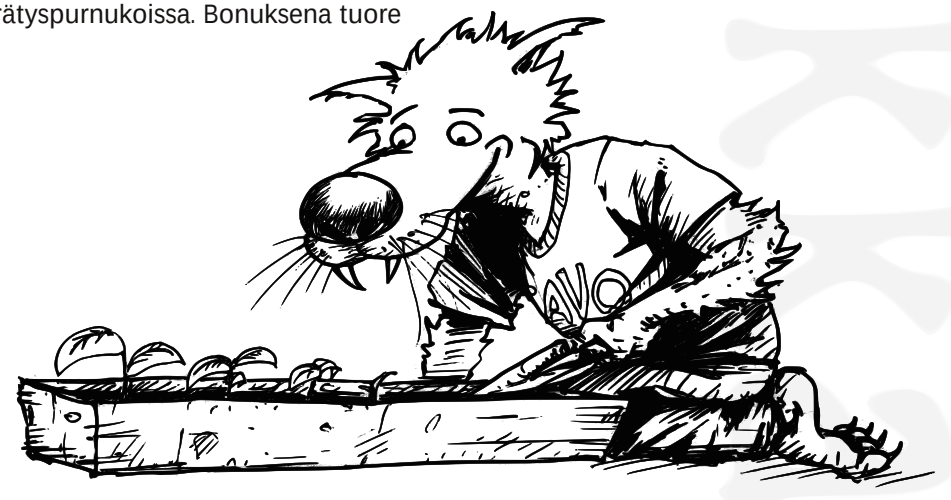

Parvekkeella kasvoi mm. tomaattia, kurkkua, kesäkurpitsaa ja mangoldia.

OPETTELE VERSOTTAMAAN

Versot ovat helppo tapa saada vihreää ruokavalioon ja keittiön kaunistukseksi, jos sinulla ei ole pihaa tai parveketta. Versottaa voi esimerkiksi herneitä, auringonkukkaa, krassia, parsakaalia ja punamangoldia.
Liota ensin siemeniä vuorokausi. Täytä sitten vaikkapa lautanen mullalla, kastele huolellisesti ja ripottele siemenet tiheästi mullan pinnalle. Peitä astia muovilla, johon olet puhkaissut muutaman reiän. Laita se pimeään, esimerkiksi kaappiin, pariksi päiväksi, kunnes itäminen on alkanut eli kunnes pienet versot ovat ilmestyneet näkyviin. Muista tarkkailla, että kylvös pysyy kosteana. Ota sitten versot kasvamaan aurinkoiseen paikkaan ja kastele päivittäin sumutinpullolla. Hernekylvöksestä saa kaksi satoa.

SAAVIPORKKANOITA PIHALLA TAI PARVEKKEELLA

Esimerkiksi muovisaavi soveltuu porkkanan kasvatukseen hyvin. 50 cm:n paksuinen multakerros riittää mille tahansa keittiökasville. Astian pohjaan on hyvä tehdä muutama reikä, jotta ylimääräinen vesi pääsee valumaan pois. Sijoita astia paikkaan, johon aurinko paistaa ainakin 6 tuntia päivässä, ja täytä se mullalla. Porkkanat voi kylvää hyvinkin tiheään, ja harventaa 10 cm:n etäisyydelle toisistaan, kun naatit ovat n. 5 cm:n korkuisia. Kastele multa huolellisesti ennen kylvöä ja peitä siemenet ohuella multakerroksella. Kylvöksen kosteudesta tulee huolehtia tarkasti, kunnes porkkanat ovat itäneet.

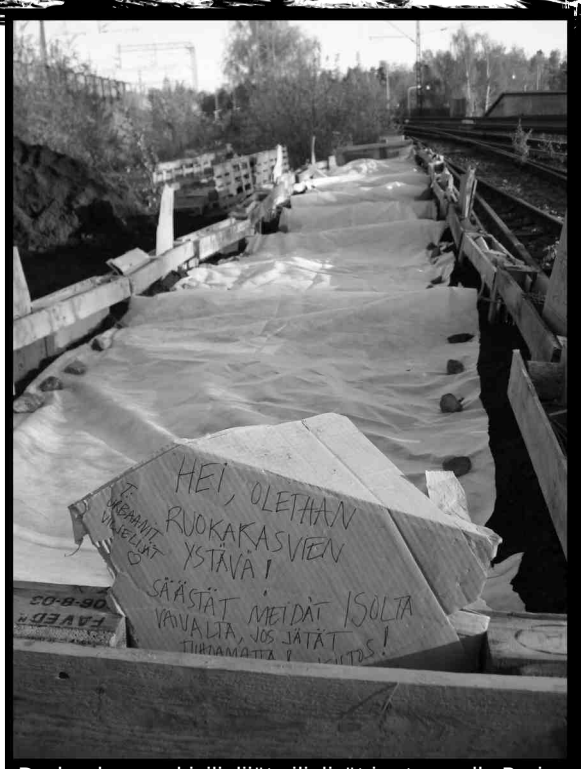

Dodon kaupunkiviljelijät viljelivät joutomaalla Pasilassa. Tältä siellä näytti ensimmäisen talkoopäivän jälkeen toukokuun puolivälissä.

Parasta oli kaikki. Erityisesti sadonkorjuujuhla.

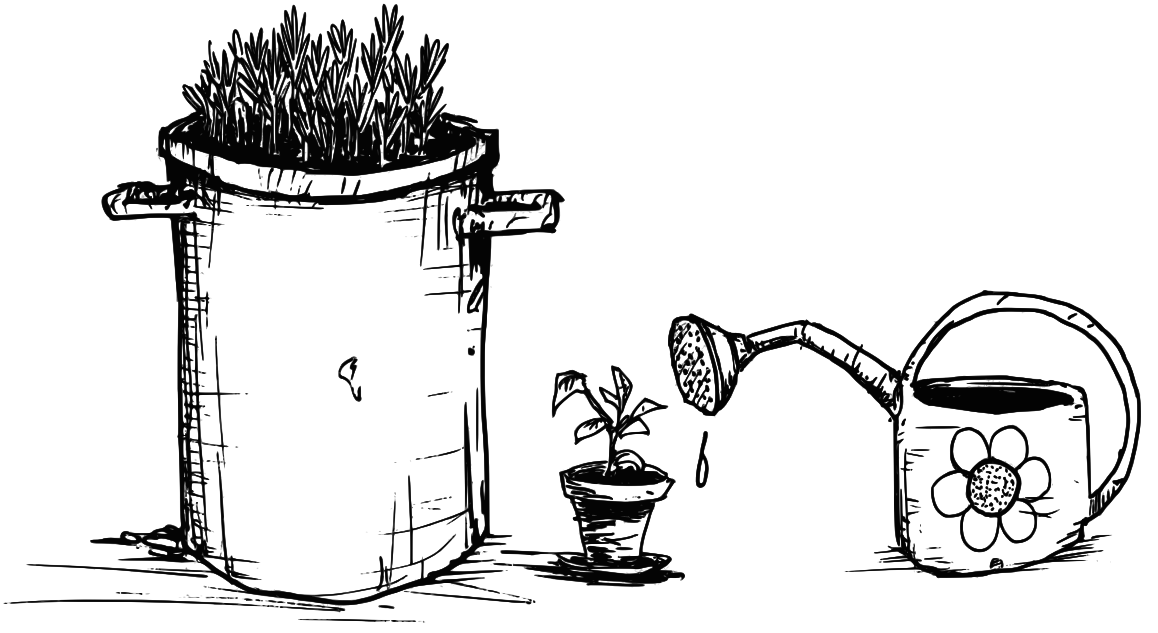

Palaa juurille. Löydä hyvä elämä.

Etelä-Savo
SAIMAAN
MAAKUNTA

Hyvä elämä löytyy Etelä-Savosta, Saimaan maakunnasta. Meillä arki sujuu, eikä kotikaan maksa maltaita.

Unelmoitko omasta talosta järven rannalla? Vai metsäisestä rinnetontista, jolta avautuu avara vaaramaisema? Onko toiveenasi perunapelto vai kukkapenkki? Ehkäpä oma saari?

Etelä-Savossa voit tehdä haaveistasi totta. Kaupan on niin taloja kuin tontteja, niin mummonmökkejä kuin keskustan kerrostalokoteja. On uutta ja vanhaa, niin vapaa-aikaan kuin vakituiseen asumiseenkin.

Työ-, päivähoito- ja koulumatkat hoituvat sujuvasti ja peruspalvelut ovat kunnossa. Vapaa-ajan asunnolle on usein vain kivenheiton matka – ja silti sauna ja vene odottavat monesti jo kotirannassa.

Elämänlaatua kohentavat harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuudet. Valinnanvaraa on kulttuurinautinnoista monipuolisiin liikunnaniloihin. On oopperaa, jazzia ja rockia, jalkapalloa, tanssia ja laskettelua, teatteria, golfia ja eräretkeilyä. On hyvää ruokaa ja myös vilkasta iltaelämää.

Turvallisuus, puhtaus ja muukin korkea elämänlaatu ovat meille itsestäänselviä asioita, ruuhka sen sijaan täysin tuntematon käsite. Silti pääkaupunkiseutu on lähempänä kuin luuletkaan: Mannerheimintien vilinässä olet jo parin tunnin auto- tai junamatkan jälkeen.

Miksi et siis tutustuisi siihen, mitä Etelä-Savolla on tarjota? Jos et usko meitä, kysy savolaisilta sukulaisilta: paluu juurille kannattaa. Olet lämpimästi tervetullut jakamaan tämän kaiken kanssamme!

Etelä-Savo – Saimaan maakunta on yrittäjyyden, kulttuurin ja vapaa-ajan maakunta, joka panostaa sekä luonnon että asukkaiden ja elinkeinoelämän hyvinvointiin. Hyvä elämä löytyy Saimaan rannoilta!

www.esavo.fi/tervetuloa

Euroopan unioni
Euroopan aluekehitysrahasto
Vipuvoimaa EU:lta
2007–2013

Pohjois-Savon liitto maakunnan kehittäjänä

Pohjois-Savon liitto on maakunnan yhteisen tahdon muodostaja ja aineellisen ja henkisen hyvinvoinnin aktiivinen kehittäjä. Uuden aluekehityslain myötä maakuntaliiton tehtävät ja vastuut aluekehittämisen voimavarojen kokoojana ja suuntaajana on vahvistunut. Niukat resurssit on voitava näinäkin vaikeina aikoina kohdentaa siten, että niillä parhaiten edistetään maakunnan yritystoimintaa ja parannetaan työllisyyttä. Pohjois-Savon tulevaisuus rakentuu osaamisen, savolaisen innovatiivisuuden ja väestön hyvinvoinnin varaan.

Pohjois-Savoa halutaan kehittää kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti. Maakuntakaavoituksella luodaan puitteet viihtyisälle asuinympäristölle, toimiville liikenneyhteyksille ja turvataan luonnon monimuotoisuus. Kuopion ainutlaatuisessa saaristokaupungissa tulevana kesänä järjestettävät asuntomessut esittelee maakuntakeskuksen asumisen nykypäivää.

Edunajamistyössä maakuntaliitto valmistautuu uuteen rakennerahastokauteen v. 2013 jälkeen yhteistyössä muun Itä-Suomen ja Pohjois-Suomen kanssa. Isojen infrahankkeiden, maakunnallisesta osaamisesta kumpuavien alueellistamishankkeiden tai Itä-Suomea koskettavaan teollisuuden rakennemuutokseen liittyvä edunajaminen on vuosia kestävää ja verkottunutta yhteistyötä, jossa onnistuminen edellyttää poliittisia päätöksiä.

Maakuntaliitto osaltaan haluaa myötävaikuttaa jäsenkuntiensa yhteistyön edistymiseen ja toimivien palvelurakenteiden syntyyn. Maakunta tarvitsee osaajansa ja tekijänsä. Tulevaisuuden tekijät liikkuvat tämän päivän kampuksilla.

Pohjois-Savon liitto onnittelee Savolaista osakuntaa 105. vuosipäivänään ja kiittää osakuntaa ja Susj-lehteä maakuntahengen ansiokkaasta vaalimisesta!

Jussi Huttunen
maakuntajohtaja

POHJOIS-SAVON LIITTO

Regional Council of Pohjois-Savo

80 vuotta savolais-virolaista ystävyyttä

Teksti: Kiira Happonen Sanasto: Elina Kirjalainen

Vuosi 2010 on Savolaisen Osakunnan Viron ystävyyssopimusten 80. juhlavuosi. Juhlavuoteen liittyen Vinnillä on tänä keväänä pidetty mm. Viro-aiheinen osakuntailta, jossa maisteltiin virolaisia perinneherkkuja ja opeteltiin viron kielen alkeita. Kyseisessä osakuntaillassa myös virolaiset ystävyyskorporaatiomme, Korp! Fraternitas Estica ja Korp! Indla, esittäytyivät diaesityksen välityksellä.

Jotta viron alkeet olisivat kaikilla osakuntalaisilla ja senioreilla hallussa viimeistään Tervahöyrylle lähdettäessä, tarjoaa Susj-lehti pikakurssin viron kielen saloihin. Luvassa on myös lyhyt ystävyyskorporaatioidemme esittely, mikäli esticalaiset ja indlalaiset eivät vielä ole tulleet kaikille tutuiksi.

Tärkeitä fraaseja:

Hei – Tere
Näkemiin – Nägemist
Huomenta / Päivää / Iltaa – Tere hommikust / Tere päevast / Tere õhtust
Kiitos – Aitäh/Tänan
Ole hyvä – Palun
Anteeksi – Vabandust
Mitä kuuluu? – Kuidas läheb? Kuidas käsi käib? (Vastaus: hästi/halvasti)
Häh? – Misasja?
Mennään! – Lähme!

Esimerkkejä samankaltaisista mutta erimerkityksisistä sanoista:

suomi – viro

home – hallitus
puhaltaa – puhuda
huono – halb
siivota – koristada
renki – sulane
henki – vaim
luona – juures
vieressä – kõrval
naimaton – vallaline
häät – pulmad
maito – piim
mukulakivi – munakas

Slangia

hengata – hängida
chillailla – chillida
soittaa – koolida
kannettava tietokone – läppar

Muista myös:

viin (viina), vein (viini), õlu (olut), kali (kotikaljan tapainen juoma)

Korporatsioon Indla

- Tartolainen naiskorporaatio, perustettu vuonna 1924.

- Nimi johdettu viron kielen sanasta ind, suom. into.

- Ystävyyssopimus SavOn kanssa solmittiin vuonna 1930. Vuonna 1940 neuvostovalta lopetti ylioppilasorganisaatioiden, kuten myös Korp! Indlan, toiminnan.

- Korp! Indla perustettiin uudelleen 1989 Tartossa. Ystävyyssopimus SavOn kanssa palautettiin 1991.

- Värit ovat kirsikanruskea (kuvaa ystävyyttä), valkoinen (kuvaa selvää mieltä) ja vihreä (kuvaa nuoruutta).

- Viikottaista toimintaa ovat mm. kokoukset ja fukseille pakolliset oppi-, laulu- ja tanssitunnit.

- Muuta ohjelmaa ja tapahtumia mm. teeillat, kesä- ja talvipäivät ja kommerssit (juhla järjestön perustamisen kunniaksi).

Korporatsioon Fraternitas Estica

- Mieskorporaatio Tarton yliopistossa. Perustettu vuonna 1907.

- Vanhin Virossa perustettu korporaatio.

- Ystävyyssopimus SavOn kanssa solmittiin vuonna 1930. Sopimus uusittiin 1991, kun korporaatio oli neuvostovallan jäljiltä perustettu Virossa uudelleen.

- Lipun värit ovat sininen (kuvaa veljeyttä), vihreä (kuvaa hengen vapautta) ja valkoinen (kuvaa sivistystä).

- Jäsenet kokoontuvat kerran viikossa. Syksyllä ja keväällä järjestetään kommerssijuhla.

Lisätietoa virolaisista ystävyyskorporaatioistamme saa myös osakunnan nettisivuilta www.savolainenosakunta.fi > Osakuntaesittely > Ystävyysjärjestöt , josta löytyy myös linkki järjestöjen omille nettisivuille.

KEVÄTTÄ RINNASSA

– Osakunta siirtyi kesäaikaan 12.5. järjestetyssä kevätjuhlassa

Teksti: Kiira Happonen Kuva: Ville Pulkkinen Piirros: Oskari Wäänänen

Osakunnan kevätjuhla järjestettiin jälleen tänä vuonna Rautalammintie 5:n takapihalla. Mukava ilma ja grilliherkut houkuttelivat paikalle noin 25 osakuntalaista ja senioria. Grillailun lomassa päästiin nostalgisiin kevätjuhlatunnelmiin, kun tuli aika laulaa Suvivirsi. Paikalla olevat kuorolaiset lauloivat myös Kallaveen – siinä on sitten laulu, joka kuulostaa aina vaan yhtä hyvältä.

Perinteiseen tapaan kevätjuhlassa jaettiin ruusut tämän lukuvuoden aikana valmistuneille/valmistuville kandidaateille ja maistereille. Tänä vuonna juhlaan osallistuneista ruusun saivat maisterit Lassi Suihkonen ja Jonne Haapalainen ja kandidaatit Tiina Kainulainen, Anni Hakkarainen ja Kiira Happonen.

Ilta jatkui Suomi – USA -kiekko-ottelun seuraamisen merkeissä.

SUSJ kysyi kevätjuhlassa muutamalta osakuntalaiselta näiden kesäsuunnitelmista. Tässäpä gallupin tulokset:

GALLUP:

Mitä kesäsuunnitelmia sinulla on?
Entä oletko menossa kesätöihin?

”Odottelen saanko kesätyön Helsingin kaupungin ympäristökeskuksesta. Jos en saa töitä, niin olen vaan asuntola-asiamies ja istun viikottain Vinnillä itsekseni. Ja opiskelen ja menen partioleirille. Laita siihen vielä, että mulle tulee tiistaisin ikävä SOSSua kun ne ei ole kesällä Vinnillä minua viihdyttämässä!”
- Iina R.

”Loma, kesätöitä ja Tervis. Olen töissä yliopiston opintoneuvonnassa ja tarrojenjakelupisteessä. Kesäkuun asun Kuopiossa.”
- Anne H.

”Ei mitään! Mahdollisuuksia tosin on, että mitä voisi tehdä.”
- Riikka R.

Kevätjuhlakansa poseerasi Sujelle.

”Päivä kerrallaan. Olen tällä hetkellä tutkimusapurahalla. Tutkin ehkä mesenkymaalisia kantasoluja.”
- Pauno K.
(Toim. huom.: Sana ”mesenkymaalinen” herätti hilpeyttä, sillä sana oli toistettava yli viisi kertaa ennen kuin toimittaja sai sen kirjoitettua ylös.)

”Teen oikeita töitä, pidän ehkä vähän lomaa ja käyn tentissä.”
- Ville P.

”Yksi hääkeikka tiedossa. Noin 70 päivää lomaa. Ja yhdelle päivälle siis tekemistä.”
- Nimettömänä pysyttelevä (herras)mies

Floran päivä

13.5. vietettiin Floran päivää Kumtähden kentällä. Ruohokenttä täyttyi valkolakeista, kun humanistisen tiedekunnan promovoitavat ja ylioppilaat kokoontuivat viettämään yhdessä kevätpäivää. Picnickansaa hemmoteltiin auringonpaisteella, lämpimällä ilmalla, letkeällä musiikilla ja kuohuviinillä, muun muassa. Musiikkipuolesta vastasivat DJ:n lisäksi Savolaisen Osakunnan ilmiömäinen orkesteri SOSSu ja M.A. Numminen, joka esitti huumorilla höystetyn poliittisen kannanoton.

Floran päivä on Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY) toinen virallinen vuosipäivä. Tätä perinteistä ylioppilaiden kevätjuhlaa vietetään vuosittain 13.5.1848 tapahtuneen Maammelaulun ensiesityksen kunniaksi.

VSO MUUTTAA VINNILLE

Varsinaissuomalainen osakunta (VSO) muuttaa SavOn kaveriksi Vinnille HYYn taannoisen tilanjakopäätöksen mukaisesti. Jatkossa SavO ja VSO siis jakavat Uuden ylioppilastalon 6. kerroksen tilat. Tarkka muuttoaikataulu ei ole näitä uutisia kootessa vielä varmistunut, mutta VSO on sopinut muuttavansa juhannukseen mennessä. Kunhan muuttoaikataulu tarkentuu, myös savOlaisia kaivataan talkoisiin auttamaan tavaroiden järjestelyssä ym.

KESÄSITSIT TULEVAT

12.6. on tarkoitus järjestää kesäsitsit. Lisäinfoa seuraa myöhemmin.

SYKSYKSI VALITUT UUDET VIRKAILIJAT

Kevään viimeisessä yleiskokouksessa valittiin syksyksi 2010 viisi uutta virkailijaa:

Emäntä – Riikka Ruuth
Isäntä – Miikka Timonen
Fuksimajuri – Antti Kekäläinen
Talakkunamestari – Suvi Jentze-Korpi
Opintosihteeri – Aino Viren

SAVO-SHOPIN UUDET HINNAT

SavO-shopin tuotteille on viimein saatu raivattua tilaa toimiston kaapeista. Myyntiin on tullut uusi upea kangaskassi ja myynnissä olevien kirjojen hintoja on laskettu.

SavO-Shop hinnat:

Kangasmerkki, 1kpl 2,00 €
Avainpinssi, 1kpl 0,10 €
Avainpinssiläpyskä 1,00 €
SavO-pinssi 2,50€
SavO T-paita 8,00/10,00/12,00 € (S+M/L/XL)
"Kom till Osakunta" -paidat 5,00 € (vain muutamia jäljellä)
Kangaskassi 4,00 €

KIRJAT

Uusi laulukirja 10,00€
Tuuhea oksa savolaisuuden puussa 5/10/25 € (vuksit/junnut/sennut)
Talakkunassa on voema ja terveys 22,00 €
Savotar 5,00/5,00 € (kovakantinen/pehmeäkantinen)
Unjversumi 5,00 €
Roudan aika 5,00 €
Kasvantaviärät 2,00 €

SavO-Shopin tuotteita myyvät neuvoston jäsenet ja taloudenhoitaja.
http://www.helsinki.fi/jarj/savo/Virat/index.shtml

SUSJ

-SEIKKAILOO TULEVAISUUDESSA

OSA IV: "YLIOPISTON TEHOSTAMINEN"

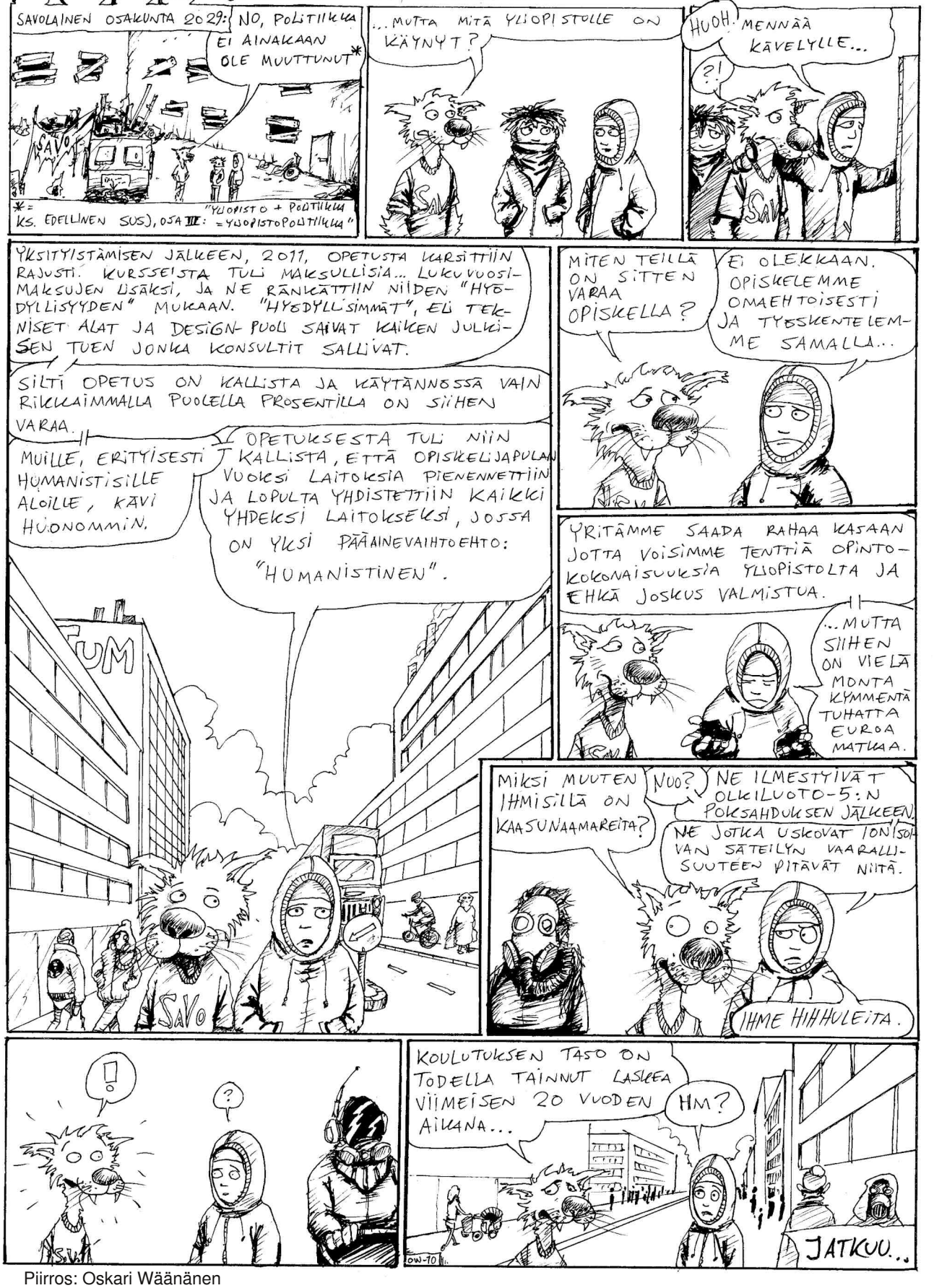

Piirros: Oskari Wäänänen

M
Itella Oyj